

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	21 -01- 2016

UP/I 034-03/15-01/009
437-10/76-2016-081

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-198/15-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ZLATNI LIPANJ j.d.o.o. Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, kojeg zastupa Hrvoje Šimić, direktor, Zagreb, Bleiweisova 27, protiv tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-053 od 7. listopada 2015., radi obnove postupka, u sjednici vijeća održanoj 9. prosinca 2015.

presudio je

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015. godine, kojim je odbačena tužiteljeva inicijativa za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj u bitnom ponavlja razloge i navode iz dosadašnjih postupaka i uglavnom ističe razloge koji se tiču ocjene zakonitosti rješenja tužene Agencije od 21. travnja 2015. godine kojim je odbačena inicijativa tužitelja uz prethodno utvrđenje da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 37. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. S tim u vezi smatra netočnim utvrđenje tužene Agencije da Hrvatske šume d.o.o. nisu u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog, zaštićenog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske. Dodaje da je prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem od 21. travnja 2015. utemeljen na odredbi članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku, uz tvrdnju da tuženik nije raspolagao odlučnim činjenicama o tržištu sakupljanja samoniklih biljaka na području Republike Hrvatske. Iz tih razloga da nije mogao niti donijeti valjani zaključak da li su Hrvatske šume d.o.o. u vladajućem položaju na području poblize navedenih županija ili ne, a da o tim činjenicama i okolnostima niti tužitelj nije imao saznanja u vrijeme podnošenja inicijative za pokretanje postupka.

Podatke koje tužitelj poblize navodi u tužbi smatra odlučnim za donošenje pravilne i zakonite odluke te na kojima temelji prijedlog za obnovu postupka i s tim u vezi zaključuje da je učinio vjerojatnim činjenice i okolnosti koje bi da je tuženik o istima imao saznanje dovele do donošenja drugačije odluke, odnosno do zaključka da su Hrvatske šume d.o.o. u

vladajućem položaju u smislu odredbe članka 12. stavka 2. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja na mjerodavnom području.

Dodaje i druge navode zbog kojih smatra osnovanim prijedlog za obnovu postupka, te se pri tome osvrće i na iscrpno navedenu dokumentaciju koju je kako tvrdi uz podnesak dostavio Upravnom sud u Splitu kao i dokumentaciju koju su tom sudu u pobliže navedenom predmetu već dostavile Hrvatske šume d.o.o. iz koje jasno proizlazi da koristeći činjenicu da su dobavljač na tržištu samoniklog bilja vrste smilje predlažu da regulatornim mjerama onemogućće korisnike samoniklog bilja vrste smilje da razdoblje sakupljanja traje duže, već predlažu skraćivanje razdoblja sakupljanja da bi time postigli veću cijenu za samoniklo bilje smilje s kojim raspoložu. Također dodaje da iz cjelokupne dokumentacije proizlazi da je riječ isključivo o ponašanju u cilju uspostavljanja pravnih odnosa između Hrvatskih šuma d.o.o. i onih sudionika javnog natječaja čija ponuda bude ocjenjena kao najpovoljnija, dakle veća cijena za dobavljača na tržištu samoniklog bilja vrste smilje, što nije dopušteno u smislu odredaba članka 3. stavka 1. i 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Nastavno u tužbi dodaje i druge razloge te činjenice i okolnosti na kojima temelji prijedlog za obnovu postupka uz zaključak da je prijedlog pravovremen i dopušten jer je smatra učinio vjerojatnim okolnosti i razloge na kojima je prijedlog utemeljen, pa tužitelj predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske poništi rješenje od 7. listopada 2015. te predmet vrati na ponovni postupak.

Također se osvrće i na druge razloge zbog kojih smatra da je prilikom donošenja rješenja čija se obnova traži počinjena bitna povreda postupka, te temeljem pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja nepravilno primijenjeno i materijalno pravo. Stoga predlaže Sudu da održi raspravu i izvede daljnje dokaze pobliže navedene u tužbi, među ostalim i saslušati osobe koje obavljaju djelatnost samoniklog bilja pobliže navedenih sakupljača samoniklog bilja za koje smatra da su povezanim djelovanjem postupale protivno odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja pa predlaže Sudu da tužbu tužitelja odbije.

Zainteresirana osoba Hrvatske šume d.o.o. u odgovoru na tužbu pobliže navodi razloge zbog kojih smatra navode tužitelja istaknute u tužbi u cijelosti neosnovanima a osobito netočnom tvrdnju da se zainteresirana nalazi u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu, odnosno tržištu sakupljanja samoniklog, zaštićenog, ljekovitog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske u smislu odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Te zakonske odredbe propisuju da je poduzetnik u vladajućem položaju ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati na mjerodavnom tržištu u značajnoj mjeri u neovisno o svojim stvarnim ili mogućim konkurentima, potrošačima, kupcima ili dobavljačima, što smatra ovdje svakako nije slučaj.

Slijedom toga obzirom da se zainteresirana ne nalazi u vladajućem položaju na mjerodavnom tržištu time izostaje i nužna pretpostavka da bi takav položaj mogla zloupotrijebiti na bilo koji od načina propisanih odredbama tog Zakona.

Zaključno tome da se ne može raditi o narušavanju tržišnog natjecanja zloupotrebom vladajućeg položaja na mjerodavnom tržištu, odnosno na teritoriju Republike Hrvatske u kojem pravcu pogrešno tužitelj prigovara u tužbi. Stoga smatra da su u konkretnom slučaju izostali i uvjeti za obnovu postupka na temelju novih činjenica koje tužitelj ističe u tužbi jer nije riječ o novim činjenicama i dokazima u smislu odredbe članka 123. Zakona o općem upravnom postupku, niti se iz tog razloga radi o pravno odlučnim činjenicama koje bi mogle dovesti do drugačijeg rješenja ove upravne stvari.

Slijedom navedenog predlaže Sudu da tužbu tužitelja odbije i obveže tužitelja na naknadu troškova postupka.

Tužitelj je dana 24. studenoga 2015. podnio zahtjev za izuzeće sudaca ovoga vijeća, a rješenjem predsjednika Suda, broj: 29 Su-461/2015-4 od 25. studenoga 2015. odbijen je zahtjev tužitelja. Navedeno rješenje je uručeno tužitelju.

Tužba nije osnovana.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja Sud nalazi da je tuženo tijelo pravilno postupilo kada je odbilo prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015. i time nije povrijedilo zakon tužitelju na štetu.

Kako to proizlazi iz podataka spisa predmeta dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu tuženik je odbacio inicijativu tužitelja za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2. Ovo iz razloga jer je u provedenom postupku utvrđeno da Hrvatske šume d.o.o. nemaju autonomno pravo birati s kojim će poduzetnicima posloovati i uz koje uvjete, već su se dužne pridržavati propisane zakonske procedure zaključivanja ugovora uz prethodno ishodenje dopuštenja i uvjeta nadležnog Ministarstva zaštite okoliša i prirode. Stoga se niti ne mogu ponašati u značajnoj mjeri neovisno u odnosu na sakupljače bilja te se ne nalaze u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog bilja u Republici Hrvatskoj.

Takav zaključak je već prihvatio ovaj Sud i izrazio stajalište u nizu odluka donesenih u predmetima u kojima je tuženik riješio o predmetu stvari istog činjeničnog i pravnog supstrata, te su presudama ovog Suda odbijene tužbe tužitelja kao neosnovane i time potvrđena zakonitost rješenja tuženika.

Prijedlog za obnovu postupka je tužitelj utemelji na odredbi članka 123. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.), te je zatražio obnovu postupka uz navod da prijedlog temelji na novim činjenicama, odnosno novim dokazima.

Prema odredbi članka 123. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci, ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku (točka 1.).

Prema odredbi članka 124. stavka 2. istoga Zakona u prijedlogu za obnovu postupka stranka je dužna učiniti vjerojatnim razloge zbog kojih traži obnovu i da je prijedlog podnesen u zakonskom roku.

Imajući u vidu istaknute navode tužitelja u prijedlogu za obnovu postupka kao i naprijed citirane odredbe Zakona o općem upravnom postupku, osnovano tuženik navodi da se ne radi o novim činjenicama u smislu te zakonske odredbe, jer da činjenice nastale po okončanju upravnog postupka, odnosno dokazi kojima se te činjenice dokazuju ne mogu biti razlog za obnovu postupka niti mogu utjecati na činjenično stanje utvrđeno u tom upravnom postupku.

Naime, obzirom da je upravni postupak čiju obnovu tužitelj traži okončan dana 21. travnja 2015. donošenjem odluke tuženika to jasno proizlazi da je prijedlog tužitelja koji temelji na dopisu broj: 14-76/216-3/14-424/1484 od 14. svibnja 2014. u kojem predlaže da Hrvatske šume d.o.o. dopune tzv. Pravilnik o korištenju nedvornih šumskih proizvoda Hrvatskih šuma d.o.o. Zagreb, urbroj: Oair-01-2013-7185/06, utemeljen na činjenicama koje

su nastale nakon okončanja postupka čiju obnovu tužitelj traži. Odnosno iz navedenog proizlazi obzirom da nije riječ o novim činjenicama i dokazima koji bi bili odlučni za donošenje drugačije odluke u ranijem upravnom postupku, da je pravilno postupio tuženik kada je prijedlog tužitelja odbio uz obrazloženje razloge koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti.

Također je pravilan i daljnji zaključak tuženika sve da su navedene činjenice i postojale, odnosno bile poznate u vrijeme vođenja ranijeg upravnog postupka da iste ne bi bile razlog za obnovu postupka jer se ne radi o činjenicama i dokazima koji bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja predmetne stvari u ranijem postupku.

Kraj takvog stanja stvari prigovori koje tužitelj ističe u tužbi nisu odlučni za drugačije rješenje ove upravne stvari i ocjenu zakonitosti osporenog rješenja.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.) tužbu kao neosnovanu odbiti.

U Zagrebu 9. prosinca 2015.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpisa - ovlaštenik tužbenik

